

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ

- 1887 Και λέγει· «Φίλε, α' μ' αγαπάς, και θες να μου βοηθήξεις,
εις το Παλάτι πήγαινε, να δεις και να ξανοίξεις
στον Βασιλιού το πρόσωπον, αν είναι μανισμένος,
1890 γ-ή πούρι και χαϊράμενος και καλοκαρδισμένος.
Κι α' σου μιλήσει σπλαχνικά, για λόγου μου ρωτήξει,
γ-ή ανάβλεμμα άγριο και θολό και γρινιασμένο δείξει,
να'ρθεις ζιμίό να μου το πεις, να μάθω τα μαντάτα,
να ξοριστώ, να πορπατώ σ' τση ξενιτιάς τη στράτα.
1895 Κι αγάλια-αγάλια να φυρώ, οι ολπίδες σα χαθούσι,
και το μαντάτο γλήγορα να'ρθου' να σας-ε πούσι,
πως για τον Πόθον τση εκεινής που αγάπησα στανιώς της,
απόθανα κ' ετέλειωσα κ' εχάθηκ' απ' ομπρός της.
Να το γρικήσει, να χαρεί, κι ό,τι έσφαλ[α], για κείνη
1900 να μην αναθιβολευτεί, κι ανέγνοια ν' απομείνει».

ΠΟΙΗΤΗΣ

Ο Φίλος του ανεδάκρωσε στα λόγια που του ακούγει,
κ' η πρίκα του κι ο πόνος του μες στην καρδιάν τού κρούγει.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

- Λέγει του· «Μην πρικαίνεσαι, τούτην την έγνοια δος μου,
και να ξανοίξω στό μπορώ, σου τάσσω μοναχός μου.
1905 Κι ό,τι σημάδια θέλω δει, να σου τα πω κ' εσένα,
να συμβουλευόμεν κ' οι δύο εις τά'χεις καμωμένα».

ΠΟΙΗΤΗΣ

Ετούτος ήπρασσε συχνιά στου Ρήγα το Παλάτι,
μ' Αγάπες δεν εγύρευγεν, ουδέ Φιλίες εκράτει.

Κ' εκίνησε, σα δουλευτής, να πά' να χαιρετήσει,
1910 ο-για να δει το πρόσωπο του Αφέντη, να γνωρίσει.
Εύκολα εκείνοι οπού μπορούν, κ' οι Αφέντες οπ' ορίζουν,
σ' έτοια μεγάλα σφάλματα γρινιούσιν και μανίζουν.

Επήγε μ' έτοιο λογισμόν, και χαιρετά το Ρήγα,
κι αυτός πασίχαρος ρωτά και λέγει, πώς επήγα'
1915 στα ξένα, που γυρίζασι, κ' ίντα μαντάτα εφέρα',
και δίδει του κ' εφίλησεν τη σπλαχνικήν του χέρα·
και με το γέλιο τού μιλεί, χαράν πολλήν του κάνει,
ρωτά για τον Ρωτόκριτον, πού'ναι και δεν εφάνη.
Ήτον εκεί κ' η Αρετή, τά λέγασιν εγρίκα,
1920 και τα κρουφά τση εφύλαξε, κι όξω δεν εφανήκα'.
Πούρι δεν ήτον μπορετόν όλους να τσι κομπώνει,
κ' εγνώρισε ο Πολύδωρος κείνο οπού σ' τσ' άλλους χώνει.

Είδεν την-ε χαιράμενην, είδεν την ξεγνοιασμένη.
Ίντα σημάδια θέλει πλιό να στέκει, ν' ανιμένει;
1925 Σαν ήρηκεν καλές καρδιές, ζιμιό επαρηγορήθη,
και με γλυκότη, του Ρηγός, στά του'πε, απιλογήθη.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ

Λέγει· «Ο Ρωτόκριτος κακά βρίσκεται για την ώρα,
κ' εις το κλινάρι κείτεται ως ήρθεν εις τη Χώρα».

ΠΟΙΗΤΗΣ

Η Αρετούσα ως τ' άκουσεν, εχλόμιανε, κ' εφάνη
1930 το πως ετούτη η αρρωστιά μες στην καρδιάν την πιάνει.
(Σφαίνει οπού πει κ' οι λογισμοί τ' ανθρώπου δε γρικόονται,
γιατί με δίχως εμιλιά στο πρόσωπο θωρούνται·

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- ας πάσκει πούρι όσον μπορεί άνθρωπος να τα χώνει,
τ' αμμάτι και το πρόσωπον όλα τα φανερώνει.
- 1935 Μπορεί, λίγη ώρα, οπού γρικά, κιανένα να κομπώσει,
μα γλήγορα γνωρίζεται κείνο που θέ' να χώσει.)
Εγνώρισε ο Πολύδωρος, κατέχοντας και τ' άλλα,
πως οι γραφές κ' η σγουραφιά σε Πόθον την εβάλα'.
'Κεί οπό'χε την παρηγοριάν, το πως δεν τα κατέχει
- 1940 ο Ρήγας κείνα τα κρουφά, κι ουδ' έτοιαν έγνοιαν έχει,
πρικαίνεται, κ' εις τά θωρεί, σα φρόνιμος, λογιάζει
το πως δεν ήσβησε η φωτιά, μα εις δύο κεντά και βράζει.
Δειλιά τέτοιαν κακήν αρχήν, το τέλος τση φοβάται,
κι όχι τον ένα μοναχάς, μα και τους δύο λυπάται.
- 1945 Μισεύγει κι αποχαιρετά, στου Φίλου του γιαγέρνει,
και τα μαντάτα, ως φρόνιμος, συγκεραστά τα φέρνει.
- ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ
- Λέγει του· «Αδέρφι, κάτεχε κι ο Ρήγας δεν το ξεύρει
ακόμη εκείνο το κακό που μέλλεται να σ' εύρει.
Κι ολόχαρος ερώτηξεν, ως μ' είδεν, ο-για σένα,
και πώς τα πήγαμεν κ' οι δύο που λείπαμε στα ξένα.
- 1950 Μα τσ' Αρετής το πρόσωπο καθάρια φανερώνει
πως έχει μάνητα πολλή, μα ως φρόνιμη τη χώνει.
Μα τ' όνομά σου ως τ' άκουσε, σ' τόσην όχθησαν εμπήκε,
φαρμάκι απ' τα ρουθούνια τση με τον καπνόν εβγήκε·
- 1955 και σιγανά τα χείλη της ανεβοκατεβήκα',
και μες στο στόμα εμίλησεν, οπού άλλος δεν εγρίκα.
Κι απ' του στομάτου τον καπνό, κι απ' τα σημάδια τση όλα,
με μάνητά ειδα και να πει· «Ο κλέφτης ήρθε κιόλα;».
Τα χείλη τά ξαμώνασι, δίχως να τα μιλούσα',

- 1960 τα μάτια μου εγρικήσασι, τ' αφτιά ό,τι δεν ακούσα'.
Και λέγω σου να βλέπεσαι, και τη φωτιά να σβήσεις,
και στο Παλάτι του Ρηγός πλιό σου να μην πατήσεις.
Τη Μάνα και τον Κύρη σου η Αρετή λυπάται,
γαύτος το σφάλμα οπού'καμες, για 'δά δε 'μολογάται.
- 1965 Γιατί κατέχει, κι αν το πει, ο Ρήγας δεν αφήνει
αγδίκιωτος σ' έτοια δουλειά μεγάλη ν' απομείνει.
Μ' αν είν' και δει από λόγου σου ξόμπλι κιανέναν άλλο,
το φανερώνει του Κυρού, κάτεχε, για μεγάλο.
Κι αν είναι και φανερωθ[εί], κι ο Ρήγας να το μάθει,
- 1970 κακομοιριές το σπίτι σας έχει πολλές να πάθει.
Για τούτο, ξώφευγε από 'κεί, δείχνε πως δεν κατέχεις,
και πως ουδ' έτοιο λογισμόν, ουδ' έτοιαν έγνοιαν έχεις.
Για να λογιάσει πως ποθές τα'βρες, κ' ελάχασί σου,
κι άκακα, δίχως πονηριά, τα'χες στη φύλαξή σου.
- 1975 Και μη ζητάς κιαιμά βολά να μάθεις τίς τα πιάσε,
και φρόνιμος παρά ποτέ εδά τυχαίνει να'σαι.
Να'ρθει να ξελησμονηθεί το πράμα, να περάσει,
μα 'δά, που βράζει, βλέπεσε, και καίγει οπού το πιάσει».

Γ. Π. Σαββίδης επιμ., *Ποίημα ερωτικόν λεγόμενον Ερωτόκριτος*, Ερμής, Αθήνα 1998.